

રતનગુરુરાસ

સં. ડો. રસીલા કડિયા

પ્રતપરિચય :

પ્રત સંખ્યા = ૨

માપ = ૧૧.૫ સે.મિ. x ૨૫.૭ સે.મિ

દરેક પ્રતમાં પંક્તિઓની સંખ્યા = ૧૫

અક્ષર સંખ્યા = ૩૯

સ્થિતિ = મધ્યમ

પ્રારંભે 'ભલે મીંડુ' કરેલ છે. ચરણાંતે આંકળી લખી સંખ્યા લખી છે ત્યાં : (વિસર્ગચિહ્ન) કરેલ છે અને લાલ શાહીથી દંડ કરવા માટેની જગ્યા છોડી છે. બન્ને બાજુ હાંસિયા માટે ઊંચી ત્રણ લીટીઓ લાલ શાહીથી કરેલી છે. આંકળી તથા કડીની સંખ્યા લખી છે ત્યાં ગેરુ લગાડેલો છે.

પ્રતને અંતે રચયિતાનું નામ લખેલ નથી પણ પુષ્પિકા આપી છે જેમાં લિપિકાર તરીકે મુનિશ્રી હેતકુશલગણિનું નામ મળે છે અને પ્રત હેમવિજયજીના વાંચનાર્થે લખવામાં આવી હોવાનું જણાવેલ છે. પ્રત ધોરાજીમાં લખવામાં આવી છે. સંવત પણ જણાવવામાં આવી નથી પણ અંદાજે આ પ્રતનો સમય વિક્રમનો ૧૯મો સૈકો છે.

અહીં છેક છેલ્લે ગુજરાતી લિપિમાં "આ પર[ત]ના: પરાતરક: મા હરચંદજી છે" લખેલ છે અને એની નીચેનું લખાણ ભૂંસી નાખવામાં આવ્યું છે.

ભાષાની કેટલીક લાક્ષણિકતાઓ નોંધવા જેવી છે :

ગુરુને સ્થાને ગરુ, મુજ અને તુજમાં જ ને સ્થાને જ્ઞ નો પ્રયોગ, અનુસ્વારનો નહિવત્ પ્રયોગ જેમકે - હુ, સુદર, સુદરિ, વિનવુ, સામલતા, તુ, મે- અને જગત માટે વપરાયેલો જગત્ર શબ્દ ધ્યાન ખેંચે છે.

કથાવસ્તુ : પ્રસ્તુત રાસમાં દીક્ષા લેવાનો નિરધાર કરનાર રતનસી આણું લઈને પત્ની શ્રીબાઈને તેડવા જાય છે ત્યારે પોતાનો નિર્ણય જણાવે છે અને બન્ને વચ્ચે ત્યારે જે સંવાદ થાય છે તે ખૂબ સરસ રીતે નિરૂપ્યો છે. શ્રીબાઈની પણ તર્કપ્રવીણતા રતનસી જેવી જ છે પણ અંતે નેમરાજુલની પેટે

શ્રીબાઈ પળ દીક્ષા લે છે. અને બન્ને શુદ્ધ નિર્મલ સંયમજીવન આદરે છે. સાહા રતનસી નવાનગરમાં અર્થાત્ આજના જામનગરમાં આવ્યાની આ રાસમાં નોંધ છે. 'સાહા' શબ્દ રતનગુરુ (સ્થાનકવાસી) લોકાગચ્છના હોવાનું દર્શાવે છે. અતિ સુંદર સંવાદોને કારણે કૃતિ રસપ્રદ બની છે.

રતનગુરુનો રાસ

અથ શ્રી રતનગુરુનો રાસ લખ્યો છે :

રતનગુરુ ગુણ મીઠડા રે, મીઠડા મુખના બોલ.
સામલતા રંગ વાસના રે, આપે જેમ તંબોલ. રતનગુરુગુણમીં ॥૧॥
શ્રીસોહાગદેનો નંદજી રે, સરમાલી કુલ ચંદ.
નાગર રઘીજીએ બુઝવો રે, રતનસિ ગુણવંત ॥૨॥

રતનગુરુગુણ મીં આંકળી:

સોલમે વરસે રતનસી રે, કીધલો વ્રત આચાર.
દેવકના સરઘી તજિ રે, શ્રીબાઈ સુકમાલ. ॥૩॥ રતનગ:
શ્રીબાઈ નાર બોલાવવા રે, સાસરે આવા સામ.
સાસરવાસો લઈ કરી રે, સાથે મ(મં)ત્રી અમીરામ ॥૪॥ રતનગ:
વનો કરીને સાસુ વદે રે, તમે કેમ પધારા આજ.
રતન કહે તવ રંગસુ રે, તમ તનીઆસુ કાજ. ॥૫॥ રતનગ:
તેડો તમારી બાલકા રે, શ્રીબાઈ સુકમાલ
સાસરવાસો કરુ અમે રે, સંજમ લેસુ સુવિચાર ॥૬॥ રતન:
પંચ સહિરુમાં खेलति રે, શ્રીબાઈ પરમોદ.
માતા બોલાવે મંદરે રે, સુળવા વાત વનોદ ॥૭॥ રતન:
રતન કહે સુળો સુદરી રે, અમે આદરસુ ચારિત્ર.
માની બેન મેં તુઝને રે, લે સાસરવાસો પવિત્ર ॥૮॥ રતન:

कहे श्रीबाई कंथने, नठर वचन न बा(बो)ल.
 भोला मन चंत परिहरो रे, चालो मारग वेवार ॥९॥ रतनः
 वण अवगण नीज कामनी रे, एम केम तजो नर [जा?]ण ।
 उत्तमकु[ळ]नी हु उपनी रे, मुज साख पडे संसार ॥१०॥ रतनः
 हु दनदन सुख माणति रे, मुझ रतनसि भरतार.
 मोटे मने हु माणति रे, तुझ उपर निरधार; ॥११॥ रतन.
 कुलवती सुणो सुदरि रे, आ संसार असार,
 चोरासी लखमां हु फर्यो रे, जिव अनंति वार; ॥१२॥ रतन.
 सगपण सरवे आपणा लहे रे, न रहि मणा लगा
 धर्म वोणो आतमो रे, वसिइ नरग मझार. ॥१३॥ रत०
 दस दृष्टांते पामीइ रे, मानविनो अवतार.
 धर्म सामग्री सरवे लही रे, हवे कोण फरे संसार ? ॥१४॥ रत०
 सानध कीधी सुदरी रे, मुझ परणेवा पचखाण.
 बेन सरखी तु हवे रे, साभल चतुर सुजाण, ॥१५॥ रत०
 सासरवासो तु पेरती रे, मुझ बंधव कही बोलाव.
 दे आसीस सोहामणी रे, कुंकुम चोखे वधाव ॥१६॥ रतन०
 तम अम सगपण जोडीउ रे, ती जाणे जगत्र विख्यात
 इम केम कामनी छांडसो रे, तुम सामी हो मारा नाथ. ॥१७॥ रत०
 गुणवंता सुणो नाथजी रे, केम रेसु निरधार,
 जो वेराग हतो आवडो रे, तो परथम न कीधो वीचार ॥१८॥ रत०
 हवे मन थर करो नाथजी रे, पोचो तमे आ वार
 लगन दवस वचारीने रे, आवजो धरी उलास. ॥१९॥ रत०
 तमेअमे तो आस्या घणी रे, सफल करो गुणवंत,
 इम कीम दीक्षा लीजीइ रे, कुंवारां सुणो कंथ, ॥२०॥ रत०

जोवनमे दीक्षा दोहेली रे, दोहीलो साधु आचार,
लघु वेसे कोण आदरे रे, दुकर संजम भार ॥२१॥ रत०

सुण सुदर सुंदरि तुझ मेरे जेम श्री जंबुकुमार.
तेम हुं संजम आदरुं रे, अनुमत द्यो श्रीकुमार(श्रीकार) ॥२२॥ रत०
श्रीबाई जंबु कहेइ रे, परणा आटे नार.

तार पछी संजम आ[द]र्या रे, तेम तमे करो रतनकुमार ॥२३॥ रत०

अमारे तो परणवुं नहीं रे, आदरु साधु आचार,
ते तो तमे जाणजो रे, कहे श्रीबाई नार, ॥२४॥ रत०

वेवसाल न मेलीइं रे, नहीं कसो जंजाल,
पालव लागी पीआ तम तणे रे, ते तो जाणे बालगोपाल ॥२५॥ रत०

पालव लागीने परहरी रे, नेमे राजुल ना[र]
तेम हुं संजम आदरु रे, कहो तुज कंत विचार ॥२६॥ रत०

हाथ जोडीने विनवु रे तमे जोवो ते मोरा साम,
जाणु रे रचना एही रे तो मुझ दाखो ठाम ॥२७॥ रत०

मुझ जनके सुदरी रेजो सुखसमाद
श्रीबाई कहे तम वीना रे, तो कोण देखे घरबार ? ॥२८॥ रत०

तो तमे पीहर थोभजो रे, आपु द्रव्य अपार,
दान पुन लखमी तणे रे, लाहो लेजो संसार ॥२९॥ रत०

पीहर मीठु तीहां लगे रे, जीहां जुअे आणानी वाट
दोष चडावे लोकडा रे, पडे मननी भरांत ॥३०॥ रत०

कुवारा कुवारा कुवारीका रे सो घर सो भरतार
आदरजो मन मानतो रे जे जाणे हेतकार ॥३१॥ रत०

तमे आये भवसाहेर तरे रे मुझ राखे छे संसार.

पियु तोरे प्रेम न जाणीओ रे स्वारथिउ भरतार. ॥३२॥ रत०

सुदरि कहे सुणो वालहा रे, भव भव तुमसु नेह
 हु तुझने छांडु नही रे, अवर नव टाळु देह ॥३३॥ रत०
 मानसरोवर हंसली रे, ते तो नगर पा(खा)ले कोण नाह ?
 द्राख अखोड मेवा तजी रे, लीबोली कोण खाय ? ॥३४॥ रत०
 जो रे रेसो संसारमां रे, तो हुं तमारी नार
 जो पण संजम आदरो रे, तो मुझ साधवि आचार. ॥३५॥ रत०
 नेमनी रीत तमे करी रे, अमे करु राजुलने रित.
 परमेसरनी साखे करी रे, भव भव तुम सु प्रीत. ॥३६॥ रत०
 अमृतवचन श्रीबाईना रे, साभली रतनकुमार.
 दंपती दीक्षा आदरे रे, जाणे जगत विख्यात ॥३७॥ रत०
 सासरे जईने प्रीया प्रीछवी रे, श्रीबाई वर नार,
 पीउनो साथ न मेलीउ रे, जीम राजूल राजकुमार ॥३८॥ रत०
 श्रीरतनगुरु ते सार, श्रीबाई राजुल सारखी रे,
 आदरे संजम भार ॥३९॥^१ रत०
 श्रीमाली पट सुदरे जीनशासन अणगार
 संजम सीअल ते आदर्यो नीरमल सुध आचार. ॥४०॥ रत०
 साहा रत[न]सी आवीया रे, नवानगर मोझार
 साधु सहु सेवा करे, सफल करे अवतार ॥४१॥ रत०
 तेणे समे पंच भतेसरू रे, आव्या सनजीकुमार
 चरणकमल मुनिस्वर तणा रे भेडी[टी] प्रेम अपार ॥४२॥ रत०
 श्री रतनगुरुआ देसना रे, जेम पामे भवपार
 सांभलता सुख उपजे रे, दोस टले अपार ॥४३॥ रत०
 इतिश्री रतनगरुनो राश संपूर्ण :

१. एक चरण ओछुं छे.

લખીતં મુનીસ્વર હેતકુશલગણી વાંચનાર્થ

હેમવી[જ]યજી ચરજીવી ધોરાજી મધે.

આ: પરતના: પરાતરક મા હરચંદજી છે.

અઘરા શબ્દો

રખી = ઋષિ

દેવકના = દેવકન્યા

વનો = વિનય

સુકમાલ = સુકુમાર

ચંત = ચિંતા

નઠર = નિષ્ઠુર

સહિરુ = સખીઓ

વોળો = વિહોળો

સાનધ = સાન્નિધ્ય

આસ્યા = આશા

લઘુ વેસે = નાની ડંમરે

ખતેસરુ = ?

ખરાંત = ખ્રાંતિ

સવારથિયું = સ્વાર્થો

ચાલે = ચાલે

અચોડ = અચરોટ

પરાતરક = ?

જૈન બોર્ડિંગ,

ટી.વી. ટાવર સામે,

થલતેજ રોડ, અમદાવાદ-૩૮૦૦૫૪

(ગુજરાત)

